

inkl. aktivering af offentlighedens interesse for sagen.

Forslaget vedtoges enstemmigt i udvalg og plenarforsamling.

Resolutioner vedrørende FNs udviklingstid.

(Dagsordenens punkt 34).

16. plenarforsamling proklamerede i en resolution 1960'erne som et „FN-udviklingstid“. I henhold til den derom vedtagne resolution havde generalsekretæren til 17. samling udarbejdet en beretning, hvori han fremhævede en række områder, hvor der især måtte sættes ind for at intensivere FNs udviklingsbestrebelse i økonomisk og social henseende. I tilknytning til beretningen havde Det økonomiske og sociale Råd vedtaget en resolution, der bl. a. indeholdt henstillinger vedrørende snarlig virkeliggørelse af den planlagte forøgelse af Det udvidede tekniske Bistandsprogram og Specialfondens midler, og om støtte til FAO's „Frihed for Sult-kampagne“ og Verdens Fødevarer Programmet. Resolutionen fremhævede behovet for en forøgelse af udviklingslandenes egen opsparing og investering og understregede, at „pre-investment“ skal tage sigte på at lette de nationale udviklingsbestrebelse, anerkendte betydningen af internationale økonomiske forbindelser og understregede, at FN, som forudset i generalsekretærens beretning, bør spille en stadig vigtigere rolle i udviklingsbestrebelse.

17. samling vedtog to resolutioner à propos udviklingstid:

a) Verdenslevnedsmiddelprogrammet.

I et resolutionsforslag forelagt af i alt 20 lande, hvoriblandt Canada, Frankrig, Holland, New Zealand, Indien og USA, opfordredes alle medlemsstater til at støtte verdenslevnedsmiddelprogrammet, således at det kunne opfylde sit formål. I forslaget udtaltes der anerkendelse af, at 39 lande havde givet tilsagn om mere end \$ 88,7 mill. i kontante beløb, i tjenesteydelse og i vareleverancer for programmets første treårsperiode. Målet er at nå \$ 100 mill. for nævnte periode.

Resolutionen vedtoges i udvalget med 57 stemmer for, ingen imod, medens 8 lande

afstod. I plenarforsamlingen vedtoges det med 80 stemmer, medens 9 lande afstod.

De skandinaviske lande forklarede deres positive stemmeafgivning med, at de var indforstået med formålet, nemlig at fordele overskudsfødevarer til sultende befolkninger og fødevarerimporterende u-lande. Samtidig erklærede man sig imod flagdiskrimination og gav ligesom den intergouvernementale FN/FAO-komité udtryk for håbet om, at de lande, der delvis havde givet deres bidrag til programmet i form af fragt og vareydelse på betingelse af, at transporten foretoges med egne skibe, ville konvertere disse bidrag til kontant valuta i den udstrækning, det var foreneligt med deres lovgivning.

b) Et FN-uddannelsesinstitut.

Med den danske repræsentant i 2. udvalg (*ambassaderåd fru Wright*) som ordfører fremsatte i alt 17 lande, deriblandt også Norge, Canada og USA, et forslag om i forbindelse med udviklingstid at anmode generalsekretæren om at overveje oprettelse af et uddannelsesinstitut under FNs auspicer, men finansieret ved frivillige offentlige og private bidrag. Formålet skulle være oplæring og højere uddannelse af personer fra udviklingslandene med henblik på administrativ og operationel tjeneste inden for FN og særorganisationerne.

I præamblen henvises der anerkendende til Hollands tilbud om at yde \$ 1 mill. til en undersøgelse af, hvorledes forholdet er mellem den sociale udvikling og det økonomiske fremskridt i udviklingslandene.

Forslaget vedtoges med 71 stemmer for, ingen imod, medens 6 lande (Sovjetunionen og 5 andre østlande) afstod. Ved afstemningen var Sovjetblokken for første gang i 2. udvalg delt, idet Polen og Czekoslovakiet stemte for resolutionen. I plenarforsamlingen vedtoges den med 85 stemmer for, ingen imod, medens 6 delegationer afstod.

Den økonomiske udvikling af underudviklede lande.

(Dagsordenens punkt 35).

Inflation og økonomisk udvikling.

I alt otte lande, deriblandt Bolivia, Brasilien og Tunis fremsatte et resolutionsfor-